

Sygn. akt III KZ 12/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 kwietnia 2014 r.,

zażalenia **P. K.**

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 3 lutego 2014 r., sygn. akt ... 2/14,

odmawiającego przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R.

z dnia 31 marca 2009 r., sygn. akt ... 165/08,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

P. K., pismem z dnia 28 sierpnia 2009 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 31 marca 2009 r., sygn. akt ... 165/08, a następnie w odrębnym piśmie, datowanym na 6 października 2009 r. zwrócił się o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Zarządzeniem z dnia 12 października 2009 r. został mu przyznany obrońca z urzędu, który stwierdził brak podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania. P. K. odebrał informację o rezultacie analizy akt sprawy przez obrońcę z urzędu wraz z wezwaniem do uzupełnienia braku formalnego osobistego wniosku w dniu 5

listopada 2009 r. Po bezskutecznym upływie terminu do uzupełnienia braku wniosku o wznowienie postępowania. Zastępca Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego zarządzeniem z dnia 26 listopada 2009 r. odmówił przyjęcia sporządzonego przez P. K. wniosku o wznowienie postępowania w sprawie ... 165/08 Sądu Okręgowego w R.

Pismem z dnia 23 grudnia 2013 r. P. K. złożył kolejny osobisty wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 31 marca 2009 r., sygn. akt ... 165/08, wnosząc jednocześnie o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.

Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego zarządzeniem z dnia 8 stycznia 2014 r. nie uwzględnił wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu oraz wezwał P. K. do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego. Po bezskutecznym upływie terminu do uzupełnienia tego braku Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego zarządzeniem z dnia 3 lutego 2014 r., sygn. akt ... 2/14, odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt ... 165/08, która toczyła się przed Sądem Okręgowym w R.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł P. K., wskazując ogólnie na nowe okoliczności istotne dla kwestii wznowienia postępowania, które w jego przekonaniu powinny skłonić Przewodniczącego Wydziału do zapoznania się z wskazanymi we wniosku materiałami dowodowymi przed podjęciem zaskarżonej decyzji i wydaniem zarządzenia o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, który nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. W realiach procesowych rozpoznawanej sprawy oczywiste jest, że skarżący tego wymogu nie spełnił, albowiem wniosek o wznowienie postępowania został osobiście sporządzony i podpisany przez skazanego. Analiza toku postępowania nie wskazuje natomiast, by wystąpiły

jakiegokolwiek uchybienia, które należałoby uwzględnić z urzędu, jak również by zostały niewłaściwie obliczone terminy do uzupełnienia braku formalnego wniosku.

Jeśli chodzi o kwestionowanie przez skarżącego zasadności odmowy przyznania ponownie obrońcy z urzędu, to jak przyjmuje się w najnowszym orzecznictwie, kwestia ta, wobec braku jej zaskarżalności osobnym środkiem odwoławczym, może być podnoszona w zażaleniu na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 marca 2013 r., III KZ 13/13, LEX nr 1293220 oraz z dnia 29 października 2010 r., III KZ 74/10, OSNwSK 2010/1/2120, LEX nr 843571). W tym kontekście należy stwierdzić, że w uzasadnieniu zarządzenia odmawiającego przyznania obrońcy z urzędu akcent położono na fakt, że w związku z pierwszym osobistym wnioskiem o wznowienie sprzed 5 lat został wyznaczony obrońca z urzędu, który stwierdził wówczas brak podstaw do wznowienia postępowania. Nie jest to jednak pogląd mogący właściwie uzasadnić podjętą decyzję, albowiem wobec odmiennej treści obu wniosków o wznowienie należało rozważyć, czy skazany podniósł nowe okoliczności, o których nie wiedział wyznaczony uprzednio obrońca z urzędu. Niemniej jednak analiza treści ponownego, osobistego wniosku o wznowienie postępowania wskazuje, że skarżący nie wskazał w swym piśmie na nowe okoliczności, które winien byłby ewentualnie rozważyć ustanowiony nowy obrońca z urzędu. Prowadzi to do wniosku, że pomimo niepełności wyводу, zaprezentowanego w uzasadnieniu zarządzenia o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu z dnia 3 lutego 2014 r., uchybienie to nie rzutowało na wadliwość podjętej decyzji procesowej, odmawiającej przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez P. K., tym bardziej że taki wniosek, prawidłowy pod względem formalnym, będzie mógł on złożyć w każdej chwili.

Mając na uwadze powyższe, wobec niestwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.